

Haand. Hun havde kun ladet ham forstaa, at det var et Løfte, hun havde givet sin Ungdoms Elskede i et Øjeblik, der var bleven helligt for dem begge.

Jakobe havde nu været hjemme i fire Aar. Hun havde fyldt de treogtyve og var stadig uforlovet. Det havde dog i den mellemliggende Tid ikke manglet hende paa Tilbud, endog af ganske smigrende Art. Hun havde med Aarene vokset sig næsten smuk trods sin Sygelighed. Særlig følte lidt ældre Herrer sig tiltrukket af hendes sære og blege Ydre. Enkelte foretrak det endog for Nannys straalende men noget mere almindelige Skønhed. I hendes Ansigt med den kraftig krogede Næse og det uudviklede Hageparti — dette Ansigt, som hendes Beundrere kaldte for et Ørneansigt og Spotterne et Papegøjefjæs — sad et Par store, dunkle Øjne, i hvilke det hvide havde et stærkt blaaligt Skær, der til Tider kunde blive næsten sort. Næsen var absolut for stor, Munden for smallæbet og for bred; men disse Øjne havde et uforglemmeligt Blik, paa engang stolt og sky, mærket af Ensomhed og vidtflyvende Tanker. Af Skikkelse var hun højere end sine Søskende, havde lange, slanke Ben og en ejendommelig lydløs Gang med et let og hurtigt Fodskifte. De faa, der havde set hende smile, talte om hendes smukke Tænder. Og saa hvilede der over hele hendes tørre og nervøse Skikkelse den særegne, aandige Ynde, som Lidelser og Savn kan lægge om et sart Kvindelegeme.

Det var dog hovedsagelig hendes indre Egenskaber, man tænkte paa, naar man talte om hende. Overalt berømmedes hendes Klogskab, hendes Viljekraft og hendes mangfoldige Viden. Hun havde i sin Ensomhed kastet sin Kærlighed paa Bøger, studeret gamle og nye Sprog, Historie og Literatur og søgte utaalmodig stadig nye Felter for at tilfredsstille sin Kundskabstørst.

Fru Salomon sagde altid om hende, at hun var sin Faders udtrykte Billede.

Af de unge og yngre Mænd, der hyppigst gæstede det salomonske Hjem paa det Tidspunkt, da Per gjorde sin Indtrædelse deri, kom de fleste imidlertid for Nannys Skyld. Ikke alene betragtedes hun af Størsteparten som langt den smukkeste, men man antog desuden, at hun som Philip Salomons eget Barn vilde blive den mest begunstigede Arving af de to, endskønt baade Jakobe og Ivan allerede som Børn var ble-